

Dosarul nr. 1ra-1743/2022

1 -21162291-01-1ra-28122022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina, avocatul Melnic Oxana în numele succesului părții vătămate Ungurean Ludmila, avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Popșoi Vadim XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, cu viza de reședință în xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.11.2021 – 15.03.2022.

Instanța de apel: 07.04.2022 – 05.10.2022.

Instanța de recurs: 28.12.2022 – 25.01.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 15 martie 2022, Popșoi Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și i-a fost numită o pedeapsă penală sub formă de 10 (zece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare, s-a dispus a fi calculat din data pronunțării sentinței 15.03.2022, cu includerea termenului aflării inculpatului în stare de arest preventiv de la 25.04.2021 ora 22.30 până la 25.05.2021, sub arest la domiciliu de la 25.05.2021 până la 18.01.2022, sub arest preventiv de la 18.01.2022 până la 15.03.2022.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Voleanschi Carolina privind recuperarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune a fost admisă parțial. S-a dispus a fi încasat de la Popșoi Vadim în beneficiul succesului părții vătămate decedate, Voleanschi Carolina prejudiciul moral în mărime de 50 000,00 (cincizeci mii,00) lei.

S-a dispus a fi încasat de la Popșoi Vadim în beneficiul statului cheltuieli

judiciare în mărime de 24 917,00 (douăzeci și patru mii nouă sute șaptesprezece,00) lei.

Măsura preventivă aplicată lui Popșoi Vadim sub formă de arest preventiv a fost menținută până la intrarea în vigoare a sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Popșoi Vadim, la 25.04.2021, aproximativ la ora 21.40, în timp ce se afla pe pragul casei unde locuiește, amplastă în s. XXXXX, în rezultatul unui conflict ce a evoluat într-o încăierare, apărut între el și Voleanschi Maxim, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, sub pretextul apărării, acționând cu scop de omor al numitului Voleanschi Maxim și conștientizând că acționează asupra unor zone vitale ale organismului, i-a aplicat acestuia patru lovituri cu un cuțit, a cărui lamă are lungimea de 8,5 cm, în regiunea bărbiei, cutiei toracice și în zona axilară, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202117C0022 din 26.04.2021, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de plagă tăiată-înțepată a bărbiei cu lezarea țesuturilor moi a gâtului și glandei tiroide, plagă tăiată-înțepată a cutiei toracice pe dreapta, plagă tăiată-înțepată penetrantă a cutiei toracice pe stânga cu lezarea plămânului stâng, cordului, hemotorace pe stânga-1800 ml sânge, plagă tăiată-înțepată a regiunii axilare stânga, plagă tăiată-înțepată a părții palmare a degetului a mâinii stânga, în rezultatul căror leziuni, victima Voleanschi Maxim a decedat la fața locului.*

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Popșoi Vadim a comis infracțiunea prevăzută de **art. 145 alin. (1) Cod penal - omorul unei persoane.**

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a stabilit că în cadrul încăierării dintre inculpatul Popșoi Vadim și victima Voleanschi Maxim, ultimul i-a aplicat inculpatului nu mai puțin de 4 lovituri, care puteau fi cauzate cu pumnii și picioarele, după cum rezultă din raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202127P0059 din 26.04.2021, însă aceste acțiuni nu întrunesc condiția unui atac real, de o intensitate care ar face imposibilă evitarea consecințelor atacului, decât prin replica cauzată cu cuțitul de către Popșoi Vadim, manifestată în trei lovituri în regiunea cutiei toracice pe stânga și pe dreapta și o lovitură cu cuțitul în regiunea bărbiei. Voleanschi Maxim a lovit cu o forță fizică medie cauzatoare de vătămări corporale neînsemnate, după cum rezultă din raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202127P0059 din 26.04.2021, în raport cu cauzarea vătămărilor corporale grave de către Popșoi Vadim, ce au condiționat decesul lui Voleanschi Maxim, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202117C0022 din 26.04.2021.

Prima instanță a constatat că nu poate opera în speță *legitima apărare*, deoarece victima Voleanschi Maxim nu avea asupra sa vre-un obiect sau armă pentru a crea un risc real asupra vieții sau sănătății inculpatului Popșoi Vadim, or, un atare obiect cauzator de vătămări corporale avea doar inculpatul.

Totodată, s-a menționat în sentință că, *nu poate fi pus semnul egalității între un atac fizic cu pumnii și picioarele cauzator de vătămări corporale neînsemnate, în raport cu o apărare în care se folosește un cuțit, cauzatoare de vătămări corporale grave, soldate cu deces la fața locului. În comparație cu atacul, în apărare se folosește o dozare inadecvată a intensității și a numărului de lovituri aplicate, iar folosirea cuțitului nu constituie un mijloc proporțional amenințării ce s-a dorit a fi înlăturată. Conform acestei formule, cert se demonstrează depășirea limitelor legitimei apărări în acțiunile lui Popșoi Vadim față de victima Voleanschi Maxim, ce se încadrează în componenta de infracțiune de omor intenționat al unei persoane.*

Potrivit sentinței emise, argumentele avocatului inculpatului privind comiterea faptei de omor în *stare de afect*, nu au fost reținute de instanță ca întemeiate și veridice, pe motiv că *apărarea nu a prezentat careva probe care să confirme că în momentul comiterii omorului lui Voleanschi Maxim, inculpatul Popșoi Vadim se afla într-o stare de afect fiziologic al psihicului, care să-l facă să-și piardă controlul asupra propriilor sale acțiuni și capacitatea de a le conduce. Popșoi Vadim a acționat în mod logic și deliberat atunci când s-a îndreptat în casă, de unde a luat un cuțit și nu un alt obiect întâmplător, care ar fi primul la îndemână, el a lovit cu cuțitul de mai multe ori în regiunile vitale ale corpului lui Voleanschi Maxim, apoi a fugit în ogradă după ce i-a aplicat lovituri cu cuțitul lui Voleanschi Maxim, imediat a anunțat serviciul 112 și prietenii săi despre cele comise, a expediat fotografii ale victimei de la locul faptei, împrejurări ce impun concluzia că persoana nu era în stare de afect fiziologic și nu a pierdut controlul asupra propriilor acțiuni, ce exclude prezența elementelor componente de infracțiune prevăzută de art.146 Cod penal.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Bologan Corneliu, în numele inculpatului Popșoi Vadim, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi soluții de reîncadrare a acțiunilor la art. 146 Cod penal, adică omorul săvârșit în stare de afect;
- inculpatul Popșoi Vadim, prin care a solicitat liberarea de răspundere penală, pentru că a acționat în limitele legitimei apărări.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- inculpatul nu intenționa lipsirea intenționată de viață a lui Maxim Voleanschi și nu și-a dorit survenirea decesului, în situația de fapt a speței;

- inculpatul a fost nevoit să se apere de acțiunile ilegale și agresive al victimei;

- inculpatul a acționat subit în stare de afect, ce prezumă starea psihică caracterizată printr-o emoție intensă de scurtă durată, de la câteva secunde la câteva minute, legată de activitatea instinctivă și de reflexele necondiționate, fiind o stare care nu depășește limitele normalității, însoțită de modificări spontane, dar nu și psihotice, ale activității psihice ale făptuitorului, în mod special observându-se îngustarea conștiinței, pe care urma să o aprecieze și să o constate instanța de fond la judecarea cauzei, fiind o apreciere pur juridică, dar nu și psihiatrică care verifică starea de responsabilitate sau irresponsabilitate a persoanei.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, inculpatul a invocat că:

- nu avea intenția omorului lui Voleanschi Maxim care l-a atacat;
- victima avea caracteristici fizice mult mai dezvoltate, ceea ce ia creat un pericol real pentru viață, de la care nu se putea apăra sau a chema în ajutor, anunțând personal despre cele întâmplate organele de poliție și ambulanța.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022 a fost respinse ca nefondate, apelul avocatului Bologan Corneliu și apelul inculpatului și menținută sentința fără modificări.

S-a dedus în continuare durata ținării lui Popșoi Vadim în arest, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei 25.04.2021 până la 05.10.2022.

A fost admisă cererea avocatului Ina Cepoi în numele inculpatului Popșoi Vadim cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

S-a constatat faptul că inculpatul Popșoi Vadim a fost deținut în IP Drochia în perioada 25.04.2021-29.04.2021; 18.01.2022 – 19.01.2022 (6 zile), și în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada 29.04.2021-25.05.2021; 19.01.2022-15.05.2022 (81zile), în total 87 zile în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa numită inculpatului Popșoi Vadim s-a dispus a fi redusă cu 174 (una sută șaptezeci și patru) zile, pentru perioada detenției în calitate de prevenit în IP Drochia și Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (una) zi de arest preventiv.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare adoptată în cazul lui Popșoi Vadim pe

art. 145 alin. (1) Cod penal, a respins solicitarea apărării referitor la reîncadrarea acțiunilor lui la art. 146 Cod penal, precum și cea de achitare, pentru că ar fi acționat în limita legitimei apărări.

În motivarea acestei concluzii, instanța de apel a reținut aprecierea corectă oferită de prima instanță declarațiilor inculpatului, ca o încercare a eschivării de răspunderea penală prin minimalizarea rolului în fapta comisă.

Instanța de apel a constatat că cumulul probelor verbale și celor scrise administrate în prezenta cauză, au servit obiect de cercetare judecătorească atât în instanța de fond, cât și cea de apel și au permis de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind vinovăția inculpatului Popșoi Vadim în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 145 alin. (1) Cod penal, or baza probantă administrată pe caz, cert denotă intenția cu care el a acționat la omorul lui Voleanschi Maxim, prin aplicarea mai multor lovituri cu un cuțit în regiunea cutiei toracice și a bărbiei, în rezultatul cărora, potrivit medicului legist la scurt timp interveni decesul, fapt ce face absolut nefondată solicitarea reîncadrării acțiunilor la art. 146 Cod penal.

Instanța de apel a atestat că între inculpat și victimă nu au existat tensiuni acute și de o lungă durată, pe măsură să-i creeze o stare psihotraumată cumulativă, fapt despre care au relatat martorii și succesorul legal, care au negat existența între părți în ziua cu pricina până la cele întâmplante a careva discuții sau mesaje tensionate; precum nu se confirmă nici influența psihotraumată acută (sporită), reieșind din acțiunile întreprinse de inculpat în timpul comiterii faptei și după consumarea ei, când a efectuat imagini cu cadavrul victimei, făcându-le virale.

Instanța de apel a statuat că probatoriul administrat denotă caracterul logic al acțiunilor inculpatului Popșoi Vadim, care absolut conștient a luat din casă cuțitul de bucătărie nu pentru a se apăra în situația în care putea părăsi locul faptei, evitând derularea conflictului, ci tocmai pentru a-l ataca pe Voleanschi Maxim, care în timpul altercației nu s-a folosit de obiecte ce i-ar fi pus în pericol eminent viața și integritatea corporală, astfel încât a lipsit o justă proporționalitate între pericolul atacului și pretensei apărări; iar revenirea intenționată la locul faptei pentru a se răfui cu victima, cărui i-a aplicat în timpul altercației multiple lovituri cu cuțitul în regiunile vitale ale corpului, denotă caracterul conștient al acțiunilor întreprinse. De aceea, pretinsul afect fiziologic nu a putut fi reținut de către instanța de apel, în care acțiunile inculpatului prin aplicarea cuțitului nu corespund gravității atacului la care a fost supus din partea lui Voleanschi Maxim, chiar dacă constituția fizică a acestui predomină, or după cum s-a menționat, inculpatul a avut suficient timp și posibilitate de a se retrage de la fața locului pentru a evita

declanșarea conflictului.

Totodată, acțiunile post factice a inculpatului, cum ar fi fuga în grădină, anunțarea serviciul 112 și a prietenilor căror li-a comunicat despre cele întâmplate, expediindu-le imagini cu partea vătămată de la locul incidentului, la fel au format convingerea instanței de apel că denotă conștientizarea acțiunilor întreprinse, prevăzând urmările survenite, admitându-le în mod conștient, acționând cu intenție, respectivele circumstanțe excluzând prezența elementelor componente de infracțiune prevăzută la art.146 Cod penal în acțiunile inculpatului.

Preluând opinia primei instanțe, instanța de apel a conchis că inculpatul Popșoi Vadim a acționat cu intenție directă în comiterea infracțiunii, având scopul lipsirii de viață a lui Voleanschi Maxim, ceea ce rezultă din numărul loviturilor fatale aplicate și localizarea plăgilor pe corpul părții vătămate, pe care le-a recunoscut și despre care a relatat atât la urmărirea penală, cât și la faza de judecare a cauzei.

Instanța de apel a constatat că, despre intenția inculpatului vorbește și comportamentul acestuia, or după aplicarea loviturilor cu cuțitul cu cauzarea de vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, acesta nu au întreprins nici o măsură pentru a-i acorda victimei careva ajutor medical, conștientizând starea gravă în care acesta se află, însă făcând apel întârziat la ambulanță și doar după sugestia prietenilor săi, căroro le-a relatat telefonic cele comise.

Instanța de apel a statuat că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, a dat deplină eficiență dispozițiilor articolele 61, 75 Cod penal și a reținut că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai (f. d. 187, vol. 2), nefiind angajat în câmpul muncii, divorțat, are la întreținere un copil minor, anterior a mai fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat prin sentința judecătorei Drochia, sediul central din 16.05.2017 pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal (f.d. 191-195, vol. 2), circumstanțe ce determină efectul preventiv serios al pedepsei închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi, sunt apărute, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

În decizie s-a menționat că, pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel inculpatul Popșoi Vadim prin intermediul avocatului Cepoi Ina, a înaintat cerere, prin care a solicitat constatarea aflării lui în arest în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru perioada deținerii lui în Penitenciarul nr. 11 Bălți.

Instanța de apel a constatat că apărătorul în numele inculpatului în

cererea înaintată, a invocat aflarea sa în mai multe celule din Penitenciarul nr.11 Bălți, care erau supraaglomerate, nu dispuneau de spațiul de 4 m2 care este necesar să revină fiecărui condamnat, cu geamuri de dimensiuni mici, lipsa sistemului de ventilare, a apei calde, îmbăierea o dată pe săptămână, boxele pentru plimbări fiind foarte mici, umiditate ridicată, popularea celulelor cu insecte parazitare și rozătoare, deținerea persoanelor bolnave împreună cu cele sănătoase, lipsa medicamentelor, existența doar a unui taxofon, nefiindu-i asigurată intimitatea și confidențialitatea convorbirilor telefonice, iluminare slabă și aer insuficient.

Analizând invocările inculpatului Popșoi Vadim prin prisma informațiilor prezentate de administrația Penitenciarului nr.11 Bălți, consemnate în raportul anexat la materialele cauzei, în raport cu principiile generale stabilite în jurisprudența CtEDO cu referire la încălcarea art.3 din Convenție și Raportul privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr.11 Bălți, pe data de 31.10.2017 (elaborat de către Membrii Consiliului pentru Prevenirea Torturii), instanța de apel a constatat că dificultățile cu care s-a confruntat Popșoi Vadim pe parcursul aflării sale în detenție provizorie în perioada indicată, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

În atare împrejurări, constatând că inculpatul Popșoi Vadim a fost deținut în IP Drochia și în Penitenciarul nr.11 Bălți, pe o perioadă **de 87 zile** în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel a decis de a admite cererile ultimului cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestora privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Respectiv, în condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită lui Popșoi Vadim de 10 ani, a fost **redușă** prin decizie **cu 174 zile**, pentru perioada în care acesta s-a aflat în arest preventiv în IP Drochia și în Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

Referitor la argumentul succesului părții vătămate Ungureanu Liudmila și avocatului Oxana Melnic cu privire la comiterea infracțiunii de către mai multe persoane, instanța de apel a reținut prevederile art. 325 Cod de procedură penală, potrivit cărora judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în

limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată, prin respingerea cerințelor succesoriului părții vătămate Voleanschi Carolina în ce privește încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei, instanța de apel a păstrat neschimbată în această parte soluția instanței de fond, dat fiind că, prima instanță a ținut cont de legislație și de criteriul echității și just a dispus încasarea prejudiciului moral în beneficiul succesoriului părții vătămate Voleanschi Carolina în mărime de 50 000 lei, reieșind din suferințele suportate urmare a decesului lui Voleanschi Maxim și posibilitatea reală de plată a inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- succesoriul părții vătămate, Voleanschi Carolina;
- avocatul Melnic Oxana în numele succesoriului părții vătămate Ungurean Ludmila;
- avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului.

5.1 Prin declararea recursului ordinar la **01.12.2022**, succesoriul părții vătămate, Voleanschi Carolina, neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului nemotivat, casarea deciziei și a sentinței, reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, adoptarea unei noi decizii prin care inculpatului Popșoi Vadim să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, proporțional faptei săvârșite în limitele fixate la art. 145 alin. (1) Cod penal, iar acțiunea civilă înaintată de succesoriul părții vătămate Voleanschi Carolina, să fie admisă integral.

5.2 Prin depunerea recursului ordinar la **21.12.2022**, succesoriul părții vătămate, Voleanschi Carolina a invocat incidența dispozițiilor pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal și a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și a deciziei, adoptarea unei noi decizii prin care inculpatului Popșoi Vadim să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, în limitele fixate la art. 145 alin. (1) Cod penal, cu trimiterea cauzei la rejudecare în legătură cu calificarea incorectă, cât și blândețea pedepsei, iar acțiunea civilă înaintată de succesoriul părții vătămate Voleanschi Carolina, să fie admisă integral.

5.3 Prin declararea recursului ordinar nemotivat la **01.12.2022**, avocatul Melnic Oxana în numele succesoriului părții vătămate Ungurean Ludmila, neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului nemotivat, casarea deciziei și a sentinței, adoptarea unei noi decizii prin care inculpatului Popșoi Vadim să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, în limitele fixate la art. 145 alin. (1) Cod penal, cu trimiterea cauzei la rejudecare în legătură cu calificarea incorectă, cât și blândețea pedepsei.

5.4 Prin depunerea recursului ordinar la **21.12.2022**, avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila, transcriind soluțiile instanțelor de fond adoptate și criteriile generale de individualizare a pedepsei, a invocat incidența dispozițiilor *pct. 6)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal.

5.5 În recursul ordinar declarat la **30.11.2022** de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, invocând incidența *pct. 6)* și **12)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau, după caz, dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În susținerea recursului, avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului menționează următoarele:

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerare motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic. Nu a apreciat just probele pe cauză care sunt suficiente, directe, utile, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă că inculpatul Popșoi Vadim, nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută, ci dimpotrivă sunt elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.146 Cod penal, adică omorul săvârșit în stare de afect, pe care acesta îl recunoaște, neavând intenția lipsirii intenționate de viață a lui Maxim Voleanschi ca element al laturii subiective a componentei omorului prevăzut la art. 145 alin. (1) Cod penal și nedorindu-i survenirea decesului, în situația de fapt a speței fiind nevoit să se apere de acțiunile lui ilegale și agresive, în dependență de care a acționat subit în stare de afect, ce prezumă starea psihică caracterizată printr-o emoție intensă de scurtă durată, de la câteva secunde la câteva minute, legată de activitatea instinctivă și de reflexele necondiționate, fiind o stare care nu depășește limitele normalității, însoțită de modificări spontane, dar nu și psihotice, ale activității psihice ale făptuitorului, în mod special observându-se îngustarea conștiinței, pe care urma să o aprecieze și să o constate instanța de fond la judecarea cauzei, fiind o apreciere pur juridică, dar nu și psihiatrică care verifică starea de responsabilitate sau iresponsabilitate a persoanei;

- instanța de fond și instanța de apel sub nici un pretext nu explică sub care convingeri ajunge la concluzia că fapta lui Popșoi Vadim se încadrează în baza art. 145 alin. (1) Cod penal;

- din motivarea slabă și confuză a instanțelor de fond, declarațiilor inculpatului nu le-au fost date apreciere, instanța rezumându-se doar la

simplică transcriere din procesele-verbale în sentință or, dacă instanța măcar puțin se oprea să analizeze aceste declarații era să-i devină cunoscut faptul că acțiunile lui Popșoi Vadim i-au fost provocate de comportamentul victimei Voleanschi Maxim;

- instanța de fond, pentru a face o analiză a relațiilor dintre Popșoi Vadim și Voleanschi Maxim, nu a luat în considerare faptul că martorii pe unanim au declarat despre răfuiala fizică față de Popșoi Vadim. Anume prin declarațiile martorilor și nemijlocit declarațiile lui Popșoi Vadim se demonstrează lipsa laturii subiective a art. 145 Cod penal;

- având în vedere că simplele declarații nu sunt suficiente, necesitând lucru detaliat, pentru a fi constatată existența sau inexistența stării de afect în timpul comiterii faptei de către Popșoi Vadim, urma a-i fi dispusă și efectuată pe caz a expertizei psihiatrico-psihologică în staționar la CML cu sediul în mun. Chișinău, str. Korolenco 8;

- analizând în cumul situația de fapt și toate probele prezente la materialele cauzei, lesne ajungem la concluzia că învinuirea adusă prin rechizitoriu inculpatului Popșoi Vadim, conform art. 145 alin. (1) Cod penal, adică „omorul unei persoane săvârșite cu intenție”, nu este corectă, iar fapta inculpatului urma a fi recalificată în baza art. 146 Cod penal. În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță, cât și în instanța de apel nu s-a constatat care ar fi fost scopul cet. Popșoi Vadim de a-l omori pe Voleanschi Maxim, astfel fapta nu putea fi încadrată ca omor intenționat a unei persoane prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, or acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre a-și salva propria persoană de la acțiunile ilegale violente însoțite și de amenințări grave din partea victimei;

- concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202127P0059 din 26.04.2021, potrivit căroră la Popșoi Vadim s-au constatat vătămări neînsemnate, încă o dată demonstrează că în momentul comiterii faptei, el a fost agresat de către partea vătămată și aceste circumstanțe incontestabil dovedesc versiunea inculpatului ce l-a determinat de a reacționa în anumit mod ca o ripostă la acțiunile ilegale întreprinse de către Voleanschi Maxim față de el;

- cercetând în ansamblu probele administrate la materialele dosarului și dându-le o apreciere din punct de vedere a pertinentei și concludenței, acțiunile lui Popșoi Vadim se încadrează în baza art. 146 Cod penal - omorul săvârșit în stare de afect, survenit în mod subit, provocat de actele ilegale de violență și insulte grave ale victimei;

- nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au luat în calcul declarațiile martorilor: Grubîi A., (f.d. 188, vol. I); Știrbu Alina (f.d. 189, vol. I);

Slănină Mihail - prin care declară că într-adevăr Voleanschi Maxim solicita bani fiind în penitenciar (f.d. 210 -211, vol.I), Untură Viorel - (f.d. 219 - 220 , vol. I) și nici declarațiile inculpatului Popșoi Vadim (f.d. 202- 203 , vol. II). La fel, nu s-a atras atenția nici la caracteristica inculpatului Popșoi Vadim (f.d. 187, vol. II), nici la antecedentele penale ale lui Voleanschi Maxim și la raportul de expertiză judiciară (antropometrică) (f.d.131, 132, 133, vol. I)

- cercetând minuțios materialele cauzei penale, sesizăm că la inculpat a apărut o emoție primară, caracterizată prin mare intensitate, expansivitate, durată redusă, dezvoltare unipolară și exprimare nemijlocită în comportament. Emoția, care nu are nimic comun cu tendința de răzbunare, (omor intenționat), a apărut brusc, inopinat, pe neașteptate și pe negândite, în rezultatul incitării victimei prin acte care au acționat cu putere, cu intensitate și care au provocat mari suferințe fizice și psihice;

- instanța de judecată nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic, și anume, în sensul că martorii acușării dau declarații ce diferă unele de altele și chiar diferă și de declarațiile date la urmărirea penală;

- nu au atras atenție nici instanța de fond, nici cea de apel la modul de viață pe care îl ducea inculpatul Popșoi Vadim pînă la condamnare (muncea sânguincios peste hotare, avea grijă de copilul său și venise de peste hotare la ziua de naștere a copilului pentru a-i face surpriză), Voleanschi Maxim pînă la momentul incidentului (o singură dată a fost condamnat, printre articolele condamnării se regăsesc articolele 287, 187, 166 Cod penal al RM);

- Popșoi Vadim a recunoscut faptul că l-a înjunghiat pe Voleanschi Maxim, însă nicidecum nu a avut intenția de a-l omorî premeditat. Cu atât mai mult, că Voleanschi Maxim a venit în curtea casei inculpatului, după un șir de amenințări la telefon, deoarece acesta nu-i dădea bani. Voleanschi a intrat în curte și deodată l-a luat la pumni pe inculpat, inculpatul deja de frică să nu fie omorât și în starea care era a luat cuțitul și l-a înjunghiat. îi pare rău, căci erau prieteni de copilărie, însă nu a avut nici cea mai mică intenție de a-l omorî.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală*, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile*

instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1 *Cu referire la recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina la 01.12.2022 și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila la 05.12.2022, Colegiul penal constată următoarele:*

Potrivit art. 432 alin.(4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede temeiurile de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis.

Însă, în recursurile declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina la 01.12.2022 și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila la 05.12.2022, în pofida prevederilor enunțate, nu au fost indicate niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens.

Colegiul remarcă, că simpla invocare a dezacordului cu soluția instanțelor nu este motiv ca instanța de recurs să intervină în decizia atacată. Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate.

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina la 01.12.2022 și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila la 05.12.2022 nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Este de remarcat și faptul că recursurile nominalizate, fiind preventive, în condiția sa de conținut nu au niciun suport legal, deoarece Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea legală de a declara un recurs prealabil/nemotivat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

6.2 *Cu referire la recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina la 21.12.2022 și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila la 21.12.2022, Colegiul penal statuează:*

Conform art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

Conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, *la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.*

Potrivit materialelor dosarului se constată că, dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel a fost pronunțat la data 05 octombrie 2022, în prezența procurorului, inculpatului, avocatului inculpatului Cepoi Ina și a succesorilor părții vătămate Voleanschi Carolina și Ungureanu Ludmila, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel și dispozitivul deciziei adoptate (Vol. IV, f.d. 203-206, 210), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua și ora pronunțării deciziei integrale și anume pentru data de **02 noiembrie 2022**, ora 10:00. Tot din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (Vol. IV, f.d. 209) se constată că, la data stabilită, în prezența procurorului, avocatului inculpatului și a reprezentantului Penitenciarului nr. 11 Bălți, a fost pronunțată decizia motivată, celorlalți participanți fiindu-le expediată prin intermediul oficiului poștal (Vol. IV, f.d. 229).

În continuare, Colegiul menționează că, succesorii părții vătămate,

Voleanschi Carolina și Ungurean Ludmila (ultima prin intermediul avocatului Melnic Oxana) au declarat recursuri ordinare împotriva deciziei, la data de **21 decembrie 2022**, fapt confirmat prin mențiunile despre dată de pe ștampilele de înregistrare a cererilor la Curtea Supremă de Justiție (Vol. V, f.d. 53, 60).

Așadar, în cauza deferită judecării Colegiul penal specifică faptul că termenul de atac prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, se calculează începând cu data de 03 noiembrie 2022, adică a doua zi după pronunțarea deciziei, ținând cont de dispozițiile art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală și expiră la sfârșitul zilei de **05 decembrie 2022**. Prin urmare, recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila la 21.12.2022 nu se încadrează în termenul limită prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Norma prevăzută la alin. (2) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual penal și nulitatea actului efectuat peste termen.*

Din sensul dispoziției legale menționate supra, se impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv.

Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.*

Astfel, odată ce recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesorului părții vătămate Ungurean Ludmila la 21.12.2022 sunt declarate peste termen, urmează a fi dispusă inadmisibilitatea acestora.

6.3 *Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, Colegiul penal constată:*

Avocatul Cepoi Ina s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în numele inculpatului, în termen.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1)

art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că partea apărării consideră că acțiunile inculpatului Popșoi Vadim urmau a fi încadrate în baza art. 146 Cod penal, *omorul săvârșit în stare de afect*, întrucât acesta nu urmărea intenția lipirii de viață a lui Maxim Voleanschi, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Instanța de recurs menționează că aceste temeiuri la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În atare împrejurări, instanța de recurs remarcă că instanța de apel judecând apelurile declarate de către partea apărării, conform art. 414 Cod de procedură penală, verificând temeinicia hotărârii primei instanțe, a ajuns la concluzia corectă că aceasta este întemeiată în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Popșoi Vadim în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Astfel, analizând probele administrate în cauza penală, dându-le apreciere și constatând circumstanțele faprice săvârșite de inculpat, instanța de apel a reținut în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

În probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor, instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel

și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 4. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului în raport cu învinuirea imputată acestuia.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică, că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Potrivit practicii judiciare constante, *omorul se consideră săvârșit în stare de afect numai dacă atât starea de afect, cât și intenția de a săvârși omorul au survenit în mod subit.*

Termenul „subit” înseamnă:

- 1) care se petrece într-un timp foarte scurt;*
- 2) pe neașteptate.*

Este esențial ca intenția de a lipsi de viață victima să apară în mod subit în

starea de afect, provocată de actele ilegale sau imorale ale victimei. Dacă intenția de a lipsi de viață victima, survenită în mod subit în starea de afect, a fost realizată nu imediat, dar după scurgerea unui anumit interval de timp, după ce starea de afect se consumase, nu vom mai fi în prezența omorului săvârșit în stare de afect. (Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24.12.2012 Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art.145-148 CP al RM), pct. 6).

Colegiul penal constată că, instanța de apel, analizând elementele componente ale infracțiunii de omor intenționat în comparație cu cele ale infracțiunii de omor săvârșit în stare de afect, just a reținut că inculpatul Popșoi Vadim *absolut conștient a luat din casă cuțitul de bucătărie nu pentru a se apăra în situația în care putea părăsi locul faptei, evitând derularea conflictului, ci tocmai pentru a-l ataca pe M. Voleanschi, care în timpul altercației nu s-a folosit de obiecte ce i-ar fi pus în pericol eminent viața și integritatea corporală, astfel încât a lipsit o justă proporționalitate între pericolul atacului și pretensei apărări; iar revenirea intenționată la locul faptei pentru a se răfui cu victima, cărui i-a aplicat în timpul altercației multiple lovituri cu cuțitul în regiunile vitale ale corpului, denotă caracterul conștient al acțiunilor întreprinse.*

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal susține constatările din decizia instanței de apel, precum că *pretinsul afect fiziologic nu poate fi reținut în speța dată, în care acțiunile inculpatului prin aplicarea cuțitului nu corespund gravității atacului la care a fost supus din partea lui M. Voleanschi, chiar dacă constituția fizică a acestui predomină, or după cum s-a menționat mai sus, inculpatul a avut suficient timp și posibilitate de a se retrage de la fața locului pentru a evita declanșarea conflictului.*

Relevant la caz sunt și concluziile raportului de expertiză judiciară psihiatrică nr.202137A0180 din 08.07.2021, potrivit căroră, *s-a constatat că Popșoi Vadim nu suferă de careva boli psihice sau patologice cu semnificație psihiatrico-legală, iar în cazul stabilirii a vinovăției, poate fi recunoscut responsabil. În cadrul examinării nu s-au determinat careva date ce ar evidenția suportarea unor stări de afect patologic în momentele descrise în ordonanță, nefiind necesare aplicarea față de acesta a măsurilor de constrângere cu caracter medical (f. d. 115-117, vol. I), și care just au fost reținute în decizie de către instanța de apel.*

Cât privește argumentul recurentului, precum că urma a fi dispusă și efectuată pe caz expertiza psihiatrico-psihologică în staționar în privința lui Popșoi Vadim, Colegiul penal o consideră neîntemeiată, odată ce la materialele cauzei penale deja există o concluzie a experților privind starea psihologică a inculpatului.

Din aceste considerente, Colegiul penal consideră nefondate

argumentele recurentului, precum că *instanța de fond și instanța de apel sub nici un pretext nu explică sub care convingeri ajunge la concluzia că fapta lui Popșoi Vadim se încadrează în baza art. 145 alin. (1) Cod penal*, odată ce se constată că instanțele de fond clar și amplu au motivat în hotărârile pronunțate motivele încadrării juridice a faptelor ilicite ale lui Popșoi Vadim în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

În virtutea considerentelor nominalizate în prezenta decizie, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs prezența unei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate de către avocatul inculpatului în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în prima instanță și în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova, 16 ianuarie 2007, § 20*).

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, iar temeiurile invocate de către avocatul Cepoi Ina, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată. Astfel, recursul ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat*.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina la 01.12.2022 și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesului părții vătămate Ungurean Ludmila la 05.12.2022, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Popșoi Vadim XXXXXX*, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut.

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către succesorul părții vătămate, Voleanschi Carolina la 21.12.2022 și de către avocatul Melnic Oxana în numele succesului părții vătămate Ungurean Ludmila la 21.12.2022, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Popșoi Vadim XXXXXX*, ca fiind declarate peste termen.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Popșoi Vadim XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **17 martie 2023**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana